

ילדי גן אורנים מגנים על הצבעונים

ציפי פידר

גן אורנים הינו חלק מקהילת מושב ינוב אשר נמצא בלב יישובי השרון, בגן התקיים ניסוי במשך חמש שנים בנושא "טיפול האחריות האישית והמעורבות החברתית בסביבה". צוות הגן האמין כי הכרות מעמיקה עם הסביבה, הבנת תהליכים המתרחשים בה והתפעלות מיופיה, עשויות להגביר את תחושת האחריות לטבע הארץ ולסביבה הקרובה. לכן תוכנית ההוראה בגן התמקדה בהעמקת הקשר לסביבה, סביבה אקולוגית הכוללת את החי והצומח בחצר הגן, בישוב ובארץ והסביבה האנושית הכוללת את קהילת ילדי הגן

ומשפחותיהם וקהילת אנשי הישוב. טיפחנו בחצר הגן חצר אקולוגית אשר כללה בין היתר שדה של פרחי בר, שדה זה היה כמעבדה חיה עבור ילדי הגן בה עקבו, חקרו ולמדו על החי והצומח והיו עדים לשינויים אשר התרחשו בשדה בעונות השנה השונות. נהגנו לשלב בפעילות השבועית טיולים קצרים במושב, טיולים אלו זימנו, בין היתר, מפגשים לימודיים עם הצומח, החי ואתרים מיוחדים בסביבה.

באחד מטיולינו השבועיים בשדות המושב מצאנו, להפתעתנו שדה של צבעונים. סיפרתי לילדים בהתרגשות רבה כי הפרח הינו פרח מוגן, ההולך ונעלם יחד עם השדות המתמעטים. מפי הילדים: "הצבעוני עכשיו סגור", "זה בגלל שהוא גדל", "בואו נשקה אותו", "אנחנו צריכים גדר שאף אחד לא ידרוך", "אם יקטפו חלק אז חלק לא יהיה בשנה הבאה", "מישהו שהוא לא יודע שהוא מוגן יקטוף אותו", "נעשה שלט גדול וכל מי שהולך לשם ידע שהפרח מוגן". לאחר שיחה החלטנו להכין שלטים ולסמן את שדה הצבעונים על מנת לשמור על השדה ולהסב את תשומת לב קהילת המושב לשדה הפורח באדום.

וכך עשינו. כתבנו שלטים:

יצאנו לסמן את השדה ולהניח את השלטים בעזרתם ביקשנו מן העוברים בשדה לשמור על הפרח המוגן.

לאחר שחזרנו מן השדה, שלחנו להורים מצגת ובה מידע על פרח הצבעוני וסיפרנו על השדה היפה בו ביקרנו ועל הגידור והשילוט של המקום. לסיכום, קראנו להורים לבוא לטייל בשדה הצבעוני ולדאוג לשמור על הפרחים.

כאשר החורף חלף, מזג האוויר התחמם והשדה התייבש שמנו לב כי הגן של המושב מרסס את שטחי השדה. הסברתי לילדים את משמעות הדבר הם התעצבו ואף כעסו. לאחר שיחה כתבנו יחד מכתב לחברי וועד המושב, צירפנו את המצגת, בתקווה שיפסיקו לרסס את השדות המעטים שנותרו סביבנו.

לסיכום, שדה הבר בתוך הגן ומחוצה לו אפשר לילדי הגן מפגש יום יומי בלתי אמצעי עם הטבע במלוא הדרו, ילדי הגן דאגו ושמרו על הצמחים ובעלי החיים סביבם, לעיתים השדה הקטן בגן אף, שימש עבור קבוצת ילדים מסוימת מקום לצאת אליו ולהירגע, ליהנות מהיופי ומהשקט.